

משנה מסכת תענית פרק ד

אמר רבן שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין, של א לביש את מי שאין לו. כל הכלים טעונים טבילה. ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים. ומה היו אומרות, בחור, שא נא עיניך וראה, מה אתה בוכר לך. אל תתן עיניך בנוי, תן עיניך במשפחה. (משלי לא) שקר החן והכל היפי, אשה יראת ה' היא תתהלל. ואומר, תנו לה מפרי ידיה, ויהללה בשערים מעשיה. וכן הוא אומר, (שיר השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון במלך של מ'ה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו. ביום חתנתו, זו מתן תורה. וביום שמחת לבו, זה בנין בית המקדש, שיבנה במהרה בימינו. אמן:

רש"י תענית דף כו/ב

במלך שלמה - במלך שהשלום שלו: אמו - כנסת ישראל: זה מתן תורה - יום הכפורים, שניתנו בו לוחות האחרונות:

מסכת תענית דף ל/ב

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים: בשלמא יום הכפורים משום דאית ביה סליחה ומחילה יום שניתנו בו לוחות האחרונות אלא חמשה עשר באב מאי היא אמר רב יהודה אמר שמואל יום שהותרו שבטים לבוא זה בזה מאי דרוש זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד וגו' דבר זה לא יהא נהוג אלא בדור זה אמר רב יוסף אמר רב נחמן יום שהותר שבט בנימין לבוא בקהל שנאמר ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה מאי דרוש אמר רב ממנו ולא מבנינו (אמר) רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן יום שכלו בו מתי מדבר דאמר מר עד שלא כלו מתי מדבר לא היה דבור עם משה שנאמר **ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למוות** וידבר ה' אלי אלי היה הדבור עולא אמר יום שביטל הושע בן אלה פרוסדיות שהושיב ירבעם בן נבט על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל ואמר לאיזה שירצו יעלו רב מתנה אמר יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה ואמר רב מתנה אותו יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה תקנו ביבנה **הטוב והמטיב** הטוב שלא הסריחו והמטיב שנתנו לקבורה רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו יום שפסקו מלכרות עצים למערכה (תניא) [דתניא] רבי אליעזר הגדול אומר מחמשה עשר באב ואילך תשש כחה של חמה ולא היו כורתין עצים למערכה לפי שאין יבשין אמר רב מנשיא **וקרו ליה יום תבר מגל מכאן ואילך דמוסיף יוסיף ודלא מוסיף יאסף** תני רב (יאסף) [יוסף] (תני רב יוסף) מאי יאסף אמר רב יוסף תקבריה אימיה: בנות ישראל יוצאות וחולות בכרמים: תנא מי שאין לו אשה נפנה לשם: מיוחסות שבהן היו אומרות בחור וכו': תנו רבנן יפיפיות שבהן מה היו אומרות תנו עיניכם ליופי שאין האשה אלא ליופי מיוחסות שבהן מה היו אומרות תנו עיניכם למשפחה לפי שאין האשה אלא לבנים מכוערות שבהם מה היו אומרות קחו מקחכם לשום שמים ובלבד שתעטרונו בזהובים אמר עולא ביראה אמר רבי אלעזר עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם בגן עדן וכל אחד ואחד מראה באצבעו שנאמר ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

ספר שמות פרק לב

ויהי כאשר קרב אל המחנה **וירא את העגל ומח'לת** ויחר אף משה וישלך מידו את הלח'ת וישבר א'תם תחת הקר:

בראשית פרק ו

(ו) **וינחם ה'** כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו:

שמות פרק לב

(יד) **וינחם ה'** על הרעה אשר דבר לעשות לעמו:

רמב"ם יד החזקה - הלכות תשובה פרק ב

(ז) יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל ליחיד ולרבים והוא קץ מחילה וסליחה לישראל לפיכך חייבים הכל לעשות תשובה ולהתודות ביום הכפורים ומצות וידוי יום הכפורים שיתחיל מערב היום קודם שיאכל שמא יחנק בסעודה קודם שיתודה ואע"פ שהתודה קודם שיאכל חוזר ומתודה בלילי יום הכפורים ערבית וחוזר ומתודה בשחרית ובמוסף ובמנחה ובנעילה והיכן מתודה יחיד אחר תפלתו ושליח צבור באמצע תפלתו בברכה רביעית:

שופטים פרק כא

(כ) ויצא את בני בנימין לאמר לנו וארבתם בכרמים: (כא) וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחספתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: (כג) ויעשו כן בני בנימין וישאו נשים למספרם מן המחלות אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם:

משנה מסכת אבות פרק ד

(יז) הוא ה"ה אומר, יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא.

שופטים פרק יא

(א) ויפתח הגלעדי ה"ה גבור חיל והוא בן אשה זונה וילד גלעד את יפתח: וילד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה: (ל) ויידר יפתח נדר ליה"ו ויאמר אם נתון תתן את בני עמון ביד: (לא) וה"ה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון וה"ה ליה"ו והעליתו עולה: (לב) ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בהם ויתנם יה"ו בידו: (לג) ויבאו מערוער ועד בואך מנחת עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: (לד) ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת: (לה) ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בע' כרי ואנ' כי פציתי פי אל יה"ו ולא אוכל לשוב: (לו) וית' אמר אליו אבי פצית את פיך אל יה"ו עשה לי כאשר יצא מפיו אחרי אשר עשה לך יה"ו נקמות מא' יביך מבני עמון: (לז) וית' אמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנ' כי ורע יתי: (לח) ויאמר לך וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים: (לט) ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי ח'ק בישראל: מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה:

רבינו בחיי על במדבר פרק לו פסוק ח

(ח) וכל בת יורשת נחלה - שלא היה בן לאביה אחר שינחלו את הארץ, על כן אמר הכתוב פעם שנית ולא תסוב נחלה. ומטעם זה היה המנהג בישראל בבית יורשת כשתעבור על זה ותרצה להנשא לשבט אחר שהיו קורין אותה זונה והיתה מפסדת נחלת בית אביה, וזהו שכתוב (שופטים יא) ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה, כי אמו של יפתח היתה בת יורשת נחלה ונשאת לשבט אחר, כי אין הכוונה זונה ממש ח"ו, וכן תרגם יונתן. ואפשר לומר כי ולא תסוב נחלה ידבר בנפשות, ולכך הזכיר פעם שניה ולא תסוב נחלה, וכן מלת ידבקו, כי האחד דבקות הגוף והשני דבקות הנפשות: